

РЕШЕНИЕ

№ 24584

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав,** в публично заседание на 30.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6577** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 204, ал. 2 от АПК по иск за присъждане на обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съединен с иск по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за присъждане на обезщетение за забава.

Ищецът „ЕВРО ВИП СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 5, офис 7 твърди, че със заповед за прилагане на принудителна административна марка № 23-4332-002918/23.06.2023 г. , служител на ответника СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място] 1303, ул. „А. І“ № 5, на основание чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП, временно спира от движение собственото му МПС товарен автомобил марка „М. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Твърди, че с това МПС, по занятие и за извършване на търговската си дейност – СМР с багер, превозвал багер с надпис YAMAR. Предвид спряното от движение МПС и невъзможността да извършва търговската си дейност – СМР с багер, той не могъл да изпълни договор за услуга от 19.06.2023 г. с възложител „СИТИ ГРУП 77“ ЕООД, възнаграждението по който било 17 628 лв. с включено ДДС. Предвид невъзможността да изпълни договора, поради ПАМ, той бил прекратен по взаимно съгласие с допълнително споразумение от 22.06.2023 г. Така, пропуснатата му полза от ПАМ било възнаграждението по договора в размер на 17 628 лв. С решение от 23.10.2023 г. по адм.д. № 7046/2023 г. на АССГ, 15-ти с-в, обаче, ПАМ била отменена, като незаконосъобразна. Така, от

незаконосъобразния административен акт ищецът понесъл вреда в размер на неполученото възнаграждение от прекратения договор в размер на 17 628 лв. Ето защо, моли присъждане на обезщетение за имуществени вреди от отменената незаконосъобразна ПАМ в размер на 17 628 лв. , ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Моли присъждане и обезщетение за забава на главницата, в размер на 1 651,66 лв. за периода 23.10.2023 г. – 03.07-2024 г. /от датата на отменителното решение до датата на подаване на настоящата искова молба/. Моли присъждане на деловодни разноски. Ответникът по иска го оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлен. Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП поддържа становище за неоснователност на исковите.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 1, ал. 2 от ЗОДВ във вр. чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. чл. 126 и сл. от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По иска за обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовы нормативни актове. Съгласно ал. 2, исковите се разглеждат по реда на АПК. Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Следователно, за вредите от отменената незаконна заповед за налагане на ПАМ № 23-4332-002918/23.06.2023 г., то следва да отговаря СДВР, срещу която е и предявен искът. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Материално-правните предпоставки на тази претенция са незаконен административен акт и породени неимуществени вреди от него като пряка последица. В конкретния случай страните не спорят, че със заповед за прилагане на принудителна административна марка № 23-4332-002918/23.06.2023 г. , служител на ответника СДВР, на основание чл. 171, т. 2, б. „а“ от ЗДвП, временно спира от движение собственото му МПС товарен автомобил марка „М. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] . Не се спори, че с това МПС, по занятие и за извършване на търговската си дейност – СМР с багер, ищецът е превозвал багер с надпис YAMAR, като няма данни по делото ищецът да е притежавал други такива МПС-та. Безспорно е, че с решение от 23.10.2023 г. по адм.д. № 7046/2023 г. на АССГ, 15-ти с-в, ПАМ е била отменена, като незаконосъобразна. С това първата от посочените материално-правни предпоставки се установява по делото. Следва да се установи втората материално-правна предпоставка по делото, за ангажиране на имуществената отговорност на ответника – вредата да е в пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния акт. По делото се твърди, че предвид спряното от движение МПС и невъзможността да извършва търговската си дейност – СМР с багер, ищецът не могъл да изпълни договор за услуга от 19.06.2023 г. с възложител „СИТИ ГРУП 77“ ЕООД, възнаграждението по който било 17 628 лв. с включено ДДС. Предвид невъзможността да изпълни договора, поради ПАМ, той бил прекратен по взаимно

съгласие с допълнително споразумение от 22.06.2023 г. Така, пропуснатата му полза от ПАМ било възнаграждението по договора в размер на 17 628 лв. Съдът не приема, че е налице пряка и непосредствена връзка между спирането от движение на МПС и невъзможността да се изпълни договор от търговец с предмет СМР с багер, който е превозван със спряното МПС. Ищецът е търговец, извършва договор за СМР с багер на свой риск и съгласно разпоредбата на чл. 302 от ТЗ, то той дължи изпълнение с грижата на добрия търговец. Това законово изискване е за полагане на усилия в по-голяма степен от тези по ЗЗД, където чл. 63, ал. 2 изисква грижата на добрия стопанин. Изискването на ТЗ за полагане на грижа при изпълнението на договора е именно към търговец, който извършва сделките по занятие и се очаква от него много по-компетентно и качествено изпълнение, осигурено от положени усилия над обикновеното за непрофесионалиста ниво. Не може да се приеме, че в случая ищецът е положил тези усилия, например като наеме камион за превоз на багера и така да осигури изпълнението на договора. Като просто се е отказал от договора за СМР, ищецът не е положил грижата на добрия търговец. Липсата на тази грижа опосредства причинната връзка между незаконосъобразния акт и неизпълнения договор и неполучено възнаграждение по него, като вредоносен резултат. Липсата на тази причинна връзка изключва основателност на иска.

За пълнота следва да се посочи и това, че ПАМ е от 23.06.2023 г. , връчена е на 05.07.2023 г. , договорът за СМР е от 19.06.2023 г. , а прекратяването му е с допълнително споразумение от 22.06.2023 г. Следователно, прекратяването предхожда, както датата на ПАМ, така и връчването ѝ. Това изключва логика на прекратяването на договора поради ПАМ, като част от фактическия състав по увреждането. Основателно е и възражението на ответника, че както договорът за СМР, така и споразумението за прекратяването му, са частни документи по смисъла на чл. 180 и чл. 181 от ГПК и няма достоверна дата, за да се приеме в случая, че следват датата на ПАМ.

По иска за обезщетение за забава по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:

Тук съдът само ще посочи, че искът следва да се отхвърли изцяло, поради неговата акцесорност спрямо иска за главницата, който се отхвърля изцяло.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 100 лв. за възнаграждение за юрисконсулт.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло исковете с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, предявени от ищеца „ЕВРО ВИП СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 5, офис 7 за осъждане на ответника СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТГРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място] 1303, ул. „А. І“ № 5 да му заплати сумите съответно от 17 628 лв. и 1 651,66 лв.

ОСЪЖДА ищеца „ЕВРО ВИП СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], ет. 5, офис 7 да заплати на ответника СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – МИНИСТРЕСТВО НА ВЪТГРЕШНИТЕ РАБОТИ, адр. [населено място] 1303, ул. „А. І“ № 5, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 100 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.

